

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานที่ส่งผลต่อความคล่องแคล่วว่องไว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

Using Game-Based Learning on Agility of Grade 3 Students in Elementary School

ยุวลักษณ์ หลีเจริญ¹ และ ลักขมี ฉิมวงษ์^{2*}

Yuwalack Leecharoen¹ and Luxsamee Chimwong^{2*}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานที่ส่งผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) เปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้ ก่อนเรียน หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 และ 3) เปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนเรียน หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 ตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 70 คน มีวิธีการเลือกตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน โดยนำ 1 ห้องเรียนจำนวน 35 คน มาเป็นกลุ่มทดลองมีวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน และอีก 1 ห้องเรียนจำนวน 35 คน มาเป็นกลุ่มควบคุมมีวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และ 3) แบบทดสอบความคล่องแคล่วว่องไว วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ (One-way repeated measures) และสถิติแบบที (t -test Independent) ผลการวิจัย พบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานที่ส่งผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ 1.00 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน 2) ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้ ของกลุ่มทดลอง หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 ($M = 12.96$) และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 ($M = 12.34$) แตกต่างจากก่อนเรียน และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 แตกต่างจากหลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผลการเปรียบเทียบความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนเรียน ($M = 14.15, 14.16$) หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 ($M = 12.96, 13.31$) พบว่าไม่แตกต่าง และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 ($M = 12.34, 12.67$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน, ความคล่องแคล่วว่องไว, นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

¹ นิสิตมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขภาพศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีเมล : yuwalack3636@gmail.com
Master student in Division of Health and Physical Education, Department of Physical Education, Faculty of Physical Education, Srinakharinwirot University. Email: yuwalack3636@gmail.com

² อาจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาสุขภาพศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีเมล : Luxsamee@swu.ac.th
Instructor (Ph.D.) in Division of Health and Physical Education, Department of Physical Education, Faculty of Physical Education, Srinakharinwirot University. Email: Luxsamee@swu.ac.th

Abstract

The objectives of this research were: 1) develop a game-based learning management plan that enhances students' agility, 2) compare the achievement of game-based learning management on agility before, after the 4 week and after the 8 week, and 3) compare the achievement of game-based learning management on agility between an experimental group and a control group before, after the 4 week, and after the 8 week. The sample consisted 70 grade 3 students in elementary school during the 2024 academic year and was selected using a multistage sampling method. One class of 35 students was assigned as the experimental group and used game-based learning instruction, whereas another class of 35 students received traditional instruction and was assigned as the control group. The research instruments included: 1) a game-based learning management plan 2) a conventional learning management plan, and 3) an agility test. The statistical for data analysis were the One-way repeated measures and independent *t*-test. The results of the study were as follows: 1) The developed game-based learning lesson plans for enhancing agility of grade 3 students had a content validity index (CVI) of 1.00, as evaluated by five experts, 2) Pairwise comparisons in the experimental group showed that post-test scores after 4 weeks ($M = 12.96$) and 8 weeks ($M = 12.34$) were significantly different from the pre-test score, the score after 8 weeks was significantly different from that after 4 weeks at the .05 level, and 3) A comparison of agility between the experimental and control groups before instruction ($M = 14.15, 14.16$) and after 4 weeks ($M = 12.96, 13.31$) showed no significant difference, the scores after 8 weeks ($M = 12.34, 12.67$) were significantly different at the .05 level.

Keywords: game-based learning, agility, grade 3 students in elementary school

บทนำ

ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามามีบทบาทต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ส่งผลให้มนุษย์มีสิ่งอำนวยความสะดวกสบายมากกว่าในยุคสมัยที่ผ่านมา โดยเฉพาะรูปแบบวิถีชีวิตของคนเมืองที่อยู่กับความเร่งรีบ ใช้ชีวิตด้วยความรวดเร็วอยู่ตลอดเวลา ทำให้การดำรงชีวิตของเด็กไทยที่อยู่ในเมืองเปลี่ยนแปลงไปด้วย กล่าวคือปัญหาค่าฝุ่น PM 2.5 เกินจากค่ามาตรฐาน การทำกิจกรรมกลางแจ้งต่าง ๆ จำเป็นต้องหยุดพัก และเมื่อถึงเวลาเลิกเรียนก็ต้องเร่งรีบไปเรียนเสริมความรู้ต่าง ๆ อีกทั้งภาวะการจราจรที่ติดขัดในช่วงเย็น เหล่านี้ส่งผลให้นักเรียนภายในโรงเรียนมีกิจกรรมลดลง และส่งผลเสียทางด้านสุขภาพมากขึ้น จากการทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2566 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร มีการทดสอบสมรรถภาพทั้งหมด 5 รายการ ได้แก่ 1) วิ่ง 50 เมตร 2) งอตัวไปข้างหน้า 3) ยืนกระโดดไกล 4) วิ่งเก็บของ และ 5) งอตัวไปข้างหน้า พบว่า นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถในด้านความคล่องแคล่วว่องไวอยู่ในระดับที่ต่ำมากที่สุด จากผลการทดสอบทุกระดับชั้นและทุกด้านของการทดสอบ ส่งผลให้ครูเกิดความตระหนักถึงการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาพลศึกษา จึงมีการศึกษาค้นคว้ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในแบบต่าง ๆ ที่มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เพื่อพัฒนาสมรรถภาพของนักเรียนให้ดีขึ้น

ความคล่องแคล่วว่องไว (agility) หมายถึง ความสามารถของร่างกายในการเปลี่ยนตำแหน่งหรือทิศทางในการเคลื่อนที่เคลื่อนไหวของร่างกายด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561) ความคล่องแคล่วว่องไวมีความสำคัญและเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่มีความจำเป็นต่อการเล่นกีฬา เพราะกีฬาทุกประเภทต้องอาศัยการเคลื่อนไหวร่างกาย การเปลี่ยนทิศทางเปลี่ยนตำแหน่งอย่างรวดเร็ว ตลอดจนการดำรงชีวิตประจำวันนั้นสามารถนำไปใช้ในสภาวะคับขันหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ เช่น การหลบหลีกอุบัติเหตุหลีกเลี่ยงการบาดเจ็บที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา การปรับตัวในสถานการณ์บางสถานการณ์ที่มีความจำเป็นต้องเร่งรีบ ดังนั้นการส่งเสริมทักษะเหล่านี้มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของเด็กไทยในเมืองเพื่อให้ดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

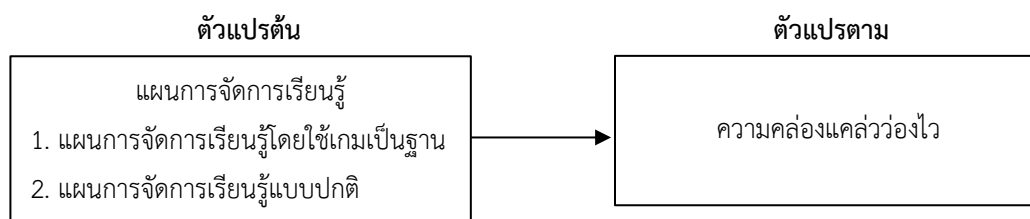
จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อกีฬา โดยผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่อง การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาประเภทบุคคลและประเภททีมอย่างหลากหลาย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) นำไปสู่การหาแนวทางต่าง ๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ควบคู่กัน โดยใช้การออกแบบการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่เกิดจากการลงมือกระทำ ผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในการปฏิบัติมากกว่าเรียนรู้เนื้อหาจากการฟังเพียงอย่างเดียว ช่วยให้ผู้เรียนสร้างการเรียนรู้ที่มีความหมายได้ด้วยตนเอง และพัฒนาโดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์ของตนเอง รูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจ สามารถกระตุ้นผู้เรียนได้ดี คือการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game-Based Learning: GBL) เป็นการนำจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจมาใช้เป็นฐานของเกม โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสื่อสารทางการศึกษา เป็นการใช้เกมเป็นสื่อในการเรียนรู้ ซึ่งออกแบบมาเพื่อให้มีความสนุกสนานไปพร้อม ๆ กับการได้รับความรู้ทำให้เด็กเกิดความสนใจอยากเข้าร่วมกิจกรรม (ณัฐญา นาคะสันต์, 2559)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ชลธิดา ศรภักดี (2565) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมการเรียนรู้โดยใช้เกมร่วมกับประสาทความรู้สึกลเพื่อส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหาร ตัวอย่างเป็นเด็กปฐมวัยที่มีภาวะออทิสติก โดยมีทักษะการคิดเชิงบริหารในระดับต่ำ ผลการศึกษาพบว่า เด็กที่เข้าร่วมโปรแกรมมีทักษะการคิดเชิงบริหารในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานสามารถพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ได้ จึงนำมาปรับใช้กับการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาพลศึกษา

จากเหตุผล ความสำคัญและงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น กระบวนการเรียนรู้เหล่านี้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อันเป็นวัยแห่งการเรียนรู้ผ่านการเล่นในรูปแบบต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลินมีความสุขกับการเรียนรู้ และได้รับประโยชน์ไปพร้อมกับการเรียน ผู้วิจัยจึงจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมตามวัยของผู้เรียนโดยผ่านรูปแบบเกมเป็นฐาน และนำทักษะความคล่องแคล่วว่องไวมาบูรณาการร่วมกัน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่จะทำให้เด็กเกิดความสนใจในการเรียนรู้ มีความสนุกสนาน เกิดการเรียนรู้ผ่านการเล่น และผลที่ได้รับคือการพัฒนาทักษะความคล่องแคล่วว่องไว นำมาสู่กรอบแนวคิดการวิจัย (ภาพ 1)

ภาพ 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานที่ส่งผลต่อความคล่องแคล่วว่องไว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานที่ส่งผลต่อความคล่องแคล่วว่องไว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียน หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
3. เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานที่ส่งผลต่อความคล่องแคล่วว่องไว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนเรียน หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8

วิธีการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2567 ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 6 ห้องเรียน มีจำนวน 210 คน

1.2 ตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 35 คน โดยเลือกตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage stage sampling) คือ นำประชากร 6 ห้องเรียนมาทดสอบความคล่องแคล่วว่องไว พบว่า ทุกห้องเรียนมีระดับความสามารถไม่แตกต่างกัน จึงทำการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling) จำนวน 2 ห้องเรียน จากนั้นนำทั้งสองห้องเรียนที่ได้มาทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) อีกครั้ง โดยผู้วิจัยใช้หมายเลขกำกับทั้งสองห้องเรียน แล้วจับฉลากเลือก 1 ห้องเรียนมาเป็นกลุ่มทดลอง และอีก 1 ห้องเรียนมาเป็นกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน และกลุ่มควบคุมจัดการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งหมด 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 50 นาที โดยนำหลักการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานมาสร้างรูปแบบเกม และตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษา จำนวน 5 ท่าน ทั้งนี้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไป (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) ผลการตรวจสอบดังกล่าวเท่ากับ 1.00 โดยแผนการจัดการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

2.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน ในขั้นนำเข้าสู่บทเรียนใช้เกมเป็นฐาน (20 นาที) และขั้นสอนจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (25 นาที) โดยมีกิจกรรม ดังนี้

2.1.1.1 ปูบปั๊บจับให้ไว	2.1.1.5 พาวเวอร์บอล
2.1.1.2 รัน ทู วิน	2.1.1.6 เน็ก ทู ชัคเซต
2.1.1.3 จับให้ได้ไล่ให้ทัน	2.1.1.7 เอ็ก โอ โซว์พลิง
2.1.1.4 ตามล่าหาขุมทรัพย์	

2.1.2 แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ในขั้นนำเข้าสู่บทเรียนใช้การวอร์มอัพ (5 นาที) และขั้นสอนจัดการเรียนรู้ตามปกติ (40 นาที) โดยมีกิจกรรม ดังนี้

2.1.2.1 การเคลื่อนไหวพื้นฐาน	2.1.2.5 กิจกรรมการวิ่งเปี้ยว 3 ทีม
2.1.2.2 การกระโดดเชือกทีมแบบอยู่กับที่	2.1.2.6 กิจกรรมการวิ่งเปี้ยว 4 ทีม
2.1.2.3 การกระโดดเชือกทีมแบบเคลื่อนที่	2.1.2.7 กิจกรรมการแข่งขันวิ่งเปี้ยว
2.1.2.4 กิจกรรมการวิ่งเปี้ยว 2 ทีม	ภายในห้องเรียน

2.2 แบบทดสอบความคล่องแคล่วว่องไว (shuttle run) ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2544)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ดังนี้

3.1.1 นำเอกสารส่งถึงผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือ ก่อนนำเครื่องมือไปใช้ในการวิจัย

3.1.2 นำเอกสารส่งผู้อำนวยการโรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการใช้ตัวอย่าง สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการวิจัย

3.2 ศึกษารายละเอียดการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานและการจัดการเรียนรู้แบบปกติที่ส่งผลต่อความคล่องแคล่วว่องไว จัดเตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ และวิธีการทดสอบ

3.3 ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการทดสอบและการจัดกิจกรรมกับตัวอย่าง การแต่งกายและข้อตกลงในขณะเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง

3.4 ทดสอบความคล่องแคล่วว่องไวตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ก่อนการจัดกิจกรรม (pre-test)

3.5 ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมภายในชั้นเรียน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเองทั้ง 2 กลุ่ม ใช้เวลาในการสอน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที ดังนี้

3.5.1 กลุ่มทดลอง ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน

3.5.2 กลุ่มควบคุม ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ

3.6 ผู้วิจัยทำการทดสอบตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ก่อนการจัดการเรียนรู้ หลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 4 และหลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8 บันทึกข้อมูลผลการทดสอบเพื่อเก็บไว้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

3.7 นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ สรุปผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่า IOC เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานที่ส่งผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. เปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานที่ส่งผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียน หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ (One way repeated measures) โดยทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานที่ส่งผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนเรียน หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 โดยใช้สถิติแบบที่ (t-test independent) โดยทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยแสดงผลการวิจัยแบ่งตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานที่ส่งผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาตามความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานที่ส่งผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวของกลุ่มทดลองและการจัดการเรียนรู้แบบปกติของกลุ่มควบคุม มีค่า IOC เท่ากับ 1.00

2. เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานที่ส่งผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียน หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 ผลการวิจัยพบว่าผลการเปรียบเทียบความคล่องแคล่วว่องไวของของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกัน (ตาราง 1)

ตาราง 1

ผลการเปรียบเทียบความคล่องแคล่วว่องไวของของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (n = 35)

กลุ่ม	n	M	SD	t	p-value
กลุ่มทดลอง	35	14.15	1.20	-.01	.25
กลุ่มควบคุม	35	14.16	1.29		

หมายเหตุ : *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความคล่องแคล่วว่องไวของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 14.15 วินาที และ 14.16 วินาที และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคล่องแคล่วว่องไวอยู่ที่ 1.21 วินาที และ 1.29 วินาที ตามลำดับ หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 ความคล่องแคล่วว่องไว มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 12.96 วินาที และ 13.31 วินาที และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคล่องแคล่วว่องไวอยู่ที่ .93 วินาที และ .98 วินาที ตามลำดับ หลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 ความคล่องแคล่วว่องไว มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 12.34 วินาที และ 12.67 วินาที และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคล่องแคล่วว่องไวอยู่ที่ .80 วินาที และ 1.05 วินาที ตามลำดับ (ตาราง 2)

ตาราง 2

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียน หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ($n = 35$)

กลุ่ม	M	SD	แปลผล
กลุ่มทดลอง			
ก่อนเรียน	14.15	1.21	ปานกลาง
หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4	12.96	.93	ดี
หลังเรียนสัปดาห์ที่ 8	12.34	.80	ดี
กลุ่มควบคุม			
ก่อนเรียน	14.16	1.29	ปานกลาง
หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4	13.31	.98	ปานกลาง
หลังเรียนสัปดาห์ที่ 8	12.67	1.05	ดี

หมายเหตุ : *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำของความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลอง ก่อนเรียน หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 และสัปดาห์ที่ 8 มีอย่างน้อย 1 คู่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของบอนเฟอโรนี (Bonferroni) (ตาราง 3)

ตาราง 3

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำของความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มทดลอง

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
กลุ่มทดลอง					
ระยะเวลาการเรียน	59.54	1.39	42.81	78.78	<0.01
ความคลาดเคลื่อน	25.70	47.28	.54		

หมายเหตุ : *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้ที่มีความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลอง หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 แตกต่างจากก่อนเรียน และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 แตกต่างจากหลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตาราง 4)

ตาราง 4

ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้ที่มีความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลอง

ระยะเวลาในการฝึก	M	ก่อนการฝึก	หลังการจัดการเรียนรู้ สัปดาห์ที่ 4	หลังการจัดการเรียนรู้ สัปดาห์ที่ 8
ก่อนเรียน	14.15	-	1.20*	1.81*
หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4	12.96		-	.62*
หลังเรียนสัปดาห์ที่ 8	12.34			-

หมายเหตุ : *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำของความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มควบคุม ก่อนเรียน หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 มีอย่างน้อย 1 คู่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของบอนเฟอโรนี (Bonferroni) (ตาราง 5)

ตาราง 5

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำของความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มควบคุม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
กลุ่มควบคุม					
ระยะเวลาการเรียน	38.87	1.14	34.12	52.83	<0.01
ความคลาดเคลื่อน	25.02	38.85	.64		

หมายเหตุ : *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้ที่มีความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มควบคุม หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 แตกต่างจากก่อนเรียน และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 แตกต่างจากหลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตาราง 6)

ตาราง 6

ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้ที่มีต่อความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มควบคุม

ระยะเวลาในการฝึก	M	ก่อนการฝึก	หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4	หลังเรียนสัปดาห์ที่ 8
ก่อนเรียน	14.16	-	.85*	1.49*
หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4	13.31		-	.64*
หลังเรียนสัปดาห์ที่ 8	12.67			-

หมายเหตุ : *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานที่ส่งผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนเรียน หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียน หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 ไม่แตกต่าง และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตาราง 7)

ตาราง 7

ผลการเปรียบเทียบความคล่องแคล่วว่องไวของของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียน หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (n = 35)

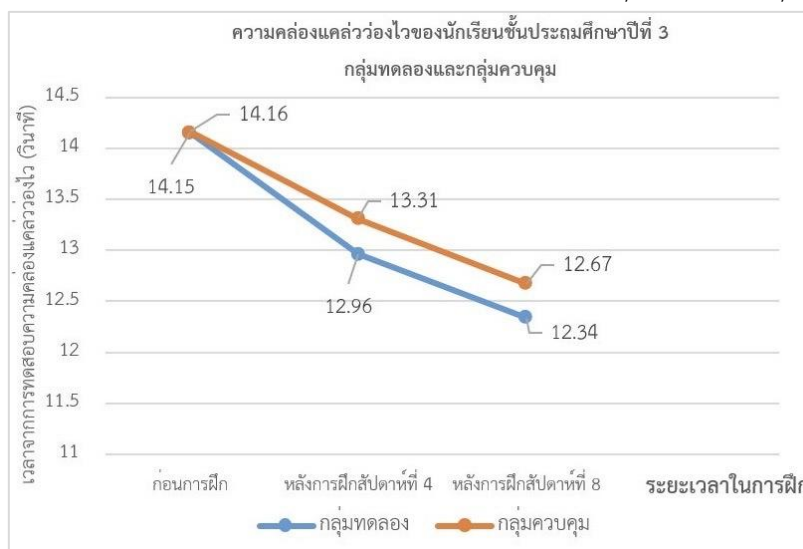
กลุ่ม	M	SD	t	p-value
ก่อนเรียน				
กลุ่มทดลอง	14.15	1.21	-.01	.25
กลุ่มควบคุม	14.16	1.29		
หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4				
กลุ่มทดลอง	12.96	.93	-1.53	.38
กลุ่มควบคุม	13.31	.98		
หลังเรียนสัปดาห์ที่ 8				
กลุ่มทดลอง	12.34	.80	-1.49	.04
กลุ่มควบคุม	12.67	1.05		

หมายเหตุ : *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียน หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (ภาพ 2)

ภาพ 2

กราฟแสดงการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยของระยะเวลาจากการทดสอบความคล่องแคล่วว่องไว โดยใช้แบบทดสอบความคล่องแคล่วว่องไว (shuttle run) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

อภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายผลแบ่งตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานที่ส่งผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การหาคุณภาพเครื่องมือ (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ของกลุ่มทดลองมีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ซึ่งมีแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ ญัตติฯ นาเคสันต์ (2559) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน เป็นการเรียนรู้ที่นำเกมมาใช้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้มากขึ้น โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเล่น ซึ่งมีรูปแบบที่ไม่ตายตัว หรือออกแบบมาให้เฉพาะเจาะจงในการเรียนรู้เรื่องนั้น ๆ ทั้งนี้ การเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานไม่ได้หมายถึงการสร้างเกมสำหรับให้ผู้เรียนได้เล่นเพื่อความสนุกสนานเท่านั้น แต่เป็นการนำองค์ประกอบของเกมมาใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนเล่นเกมตามกติกา และนำเนื้อหา ข้อมูลของเกม พฤติกรรมการเล่น วิธีการเล่น และผลการเล่นเกมของผู้เรียนมาใช้ในการอภิปรายเพื่อสรุปการเรียนรู้ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเหมาะสมกับผู้เรียน สามารถดึงดูดความสนใจ กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี โดยผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน จึงทำให้ความคล่องแคล่วว่องไวของผู้เรียนมีการพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น

2. เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานที่ส่งผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียน หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 พบว่า หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 ดีวก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 14.15, 12.96 และ 12.34 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.21, .93 และ .80 ตามลำดับ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียน สามารถกระตุ้นผู้เรียนให้เกิด

การเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี โดยครูผู้สอนจะต้องจัดการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนเป็นหลัก โดยผู้วิจัยได้สร้างชุดกิจกรรมทั้งหมด 7 กิจกรรม ดังนี้ 1) ปูบปับจับให้ไว 2) รันทูวิน 3) จับให้ได้ไล่ให้ทัน 4) ตามล่าหาขุมทรัพย์ 5) พาวเวอร์บอล 6) เน็ก ทู ชัคเช็ต 7) เอ็ก โอ โซว์พลัง จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า เอ็ก โอ โซว์พลัง เป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีความชื่นชอบมากที่สุด เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวควบคู่ไปกับการเล่นเกม เอ็ก โอ ซึ่งมีความแตกต่างจากการเล่น เอ็ก โอ ที่เคยมีมาเมื่อนำมาประกอบกับการเคลื่อนไหวทำให้นักเรียนมีการเคลื่อนไหวร่างกายควบคู่ไปกับการเล่นเกม ซึ่งสอดคล้องกับ ทินกร พันเดช (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมเรื่องโมลและสูตรเคมีของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยเกมเป็นฐาน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยเกมเป็นฐานมีคะแนนโมลหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยเกมเป็นฐานมีคะแนนโมลหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนรู้แบบทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ Ghazy (2021) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (GBL) เพื่อเพิ่มความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การใช้ GBL ช่วยเพิ่มความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้สำเร็จ และยังสอดคล้องกับ Hidayah et al. (2024) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมผ่านเกม ผลการวิจัยระบุว่าการนำวิธีการเรียนรู้จากเกม GBL ไปใช้มีประสิทธิภาพในการปรับปรุงความเชี่ยวชาญด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังนั้นการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน จึงถือได้ว่าเป็นทางเลือกที่มีผลในการออกแบบกลยุทธ์การสอนที่สนุกสนานและมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

3. เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานที่ส่งผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า ก่อนเรียนไม่แตกต่าง โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 14.15, 14.16 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.21, 1.29 หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 ไม่แตกต่าง โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 12.96, 13.31 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .93, .98 ตามลำดับ และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 12.34, 12.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .80, 1.05 ตามลำดับ สามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีความใกล้เคียง จึงส่งผลทำให้ความคล่องแคล่วว่องไวของตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีพัฒนาการและความสามารถที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ นิพนธ์ ธรรมล (2554) ได้ศึกษา เกี่ยวกับผลการฝึกการวิ่งรูปแบบตัว Z และตัว S ที่มีผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวของนักกีฬาฟุตบอล พบว่ากลุ่มการฝึกวิ่งรูปแบบตัว Z กลุ่มการวิ่งรูปแบบตัว S และกลุ่มการวิ่งรูปแบบตัว Z ควบคู่กับตัว S มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า ทั้ง 2 รูปแบบมีความใกล้เคียงกัน จึงส่งผลให้ผลการวิจัย ไม่แตกต่างกัน โดยการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 8 สัปดาห์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่า หลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ Szabo (2020) ได้ศึกษา เกี่ยวกับการพัฒนาและการประเมินความคล่องแคล่วว่องไวในเด็กอายุ 9-10 ปี โดยมีเป้าหมายการศึกษานี้ใช้แนวคิดในการค้นหาและประเมินระดับการพัฒนาความคล่องแคล่วว่องไวในเด็กประถมศึกษาอายุระหว่าง 9 ถึง 10 ปี ผลการวิจัยพบว่า การนำโปรแกรมเฉพาะสำหรับการพัฒนาคุณสมบัติการเคลื่อนไหวแบบผสมผสานไปใช้

ทำให้ความเร็วและความสัมพันธ์ของร่างกาย (ความคล่องแคล่วว่องไว) สามารถปรับปรุงได้และได้ผลลัพธ์ที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ การพัฒนาความคล่องแคล่วว่องไว ตั้งแต่อายุน้อยสามารถมีส่วนสนับสนุนอาชีพนักกีฬาในอนาคตได้ด้วยการสร้างรากฐานที่แข็งแกร่งของทักษะการเคลื่อนไหวจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานที่ส่งผลต่อความคล่องแคล่วว่องไว สามารถตอบได้ว่ากิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเหมาะสมสำหรับเด็กในพื้นที่เขตเมืองที่มีกิจกรรมทางกายค่อนข้างน้อย โดยการจัดการเรียนรู้เหล่านี้สามารถพัฒนาผู้เรียนในชั้นเรียนให้มีความคล่องแคล่วว่องไวให้ดีขึ้นได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานสามารถพัฒนาทักษะความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ โดยผลการเปรียบเทียบหลังสัปดาห์ที่ 4 และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 แตกต่างจากก่อนเรียน และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 แตกต่างจากหลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 ดังนั้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน หากต้องนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนควรจะต้องศึกษา รูปแบบ วิธีการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปด้วยความราบรื่นและมีประสิทธิภาพ
2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานควรได้รับการจัดการเรียนรู้ไม่น้อยกว่า 8 สัปดาห์ หากต้องจัดการเรียนรู้ที่มากกว่า 8 สัปดาห์ ควรคิดกิจกรรมให้มีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถนำไปเปรียบเทียบกับรูปแบบการเรียนรู้อื่น เช่น การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) หรือการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบ (Inquiry-based learning) เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้และนำผลการจัดการเรียนรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ยิ่งขึ้น
2. สามารถนำรูปแบบกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างนำไปปรับใช้ในโครงการสร้างเสริมสุขภาวะเด็กในพื้นที่เขตเมือง เช่น สถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร หรือองค์กรการปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายที่ดีขึ้นต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*.

โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *คู่มือการพัฒนาสื่อการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร.

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2544). *เกณฑ์การประเมินโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ*.

<https://shorturl.asia/aWGtj>

- ชลธิดา ศรศักดิ์. (2565). การพัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้โดยใช้เกมร่วมกับประสาทความรู้สึกลเพื่อส่งเสริมทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะออทิสติก [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. DSpace at Srinakharinwirot University.
<https://http://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/2383/1/g611150030.pdf>
- ณัฐญา นาคะสันต์. (2559). เกม : นวัตกรรมเพื่อการศึกษาเชิงสร้างสรรค์. วารสารร่มพญักษ์ มหาวิทยาลัยเกริก, 34(3). <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/romphruekj/article/view/82421>
- ทินกร พันเดช. (2561). การพัฒนามโนทัศน์เรื่องโมเลกุลและสูตรเคมีของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยเกมเป็นฐาน [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Institutional Repositories (CUIR).
<https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/2859/>
- นิพนธ์ กระมล. (2554). ผลการฝึก คิว เอ พี ที่มีต่อความคล่องตัวของนักกีฬาฟุตบอล. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. DSpace at Srinakharinwirot University.
http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Spo_Coa/Nipon_K.pdf
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2561). รวมบทความเกี่ยวกับ ประชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินผลทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2560-2579).

ภาษาอังกฤษ

- Ghazy, A. (2021). The use of game-based learning in English class. *Journal of Applied Studies in Language*, 5(1), 67-78. <https://ojs.pnb.ac.id/index.php/JASL/article/view/2400/1737>
- Hidayah, N., Sabarun, S., & Widiastuty, H. (2024). The Implementation of game based learning (GBL) method to improve EFL student' vocabulary mastery. *Jurnal Pendidikan, Sains dan Teknologi*, 11(2), 557-569.
<https://journalstkipgrisitubondo.ac.id/index.php/EDUSAINTEK/article/view/1078>
- Szabo, D. (2020). Research regarding the development and evaluation of agility (balance, coordination and speed) in children aged 9-10 years. *Health Sports & Rehabilitation Medicine*, 21(1), 33-40. <https://doi.org/10.26659/pm3.2020.21.1.33>